

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในศตวรรษที่ผ่านมามีเป็นยุคสมัยของการพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีการประดิษฐ์และคิดค้นนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่างๆ ขึ้นมากมาย โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่มีความก้าวหน้ามากทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว จนเปรียบเสมือนโลกที่ไร้พรมแดน ซึ่งกระแสโลกาภิวัตน์ได้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยี

ประเทศไทยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโลก ย่อมได้รับผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ไปด้วย จึงต้องมีการเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการเมือง เพื่อแก้ไขปัญหามาตรึงชาติในทุกๆ ด้าน ให้ได้ผลอย่างจริงจัง และยั่งยืน การปฏิรูปการเมืองจะต้องเป็นกระบวนการปฏิรูปที่มีพื้นฐานมาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกระดับชั้นในสังคม โดยจุดเริ่มต้นของการปฏิรูปการเมืองก็คือ การจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยขึ้นมาใหม่ทั้งฉบับ เพื่อวางกติกาทางการเมืองใหม่ทั้งหมด

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 นับได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ประชาชนได้มีส่วนร่วม และมีความเป็นประชาธิปไตยมากที่สุดเท่าที่เคยมีมาในประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองของประเทศไทย และรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีการกำหนดสาระเกี่ยวกับการศึกษาไว้ในมาตรา 81 ที่ว่า "รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาระบบวิชาชีพและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมของชาติ" (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 : 16)

สาระดังกล่าวในรัฐธรรมนูญได้นำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย โดยได้มีการจัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษา อบรม ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ได้กำหนดสาระต่างๆ ที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนเป็นสำคัญ โดยดำเนินการทางการศึกษามีเป้าหมายที่ตัวนักเรียน ซึ่งการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมาตรา 24 (5) ที่ว่า "ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้"

ทั้งนี้ ผู้สอน และนักเรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการ "ระเภทต่าง ๆ" และมาตรา 30 ที่ว่า "ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับการศึกษา" (พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 : 2542 . 8-9)

สาระตามมาตรา 24 (5) และ 30 ได้กำหนดให้สถานศึกษามีหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมให้ครู ทำการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้เห็นแนวทางการปฏิบัติการศึกษาค้นคว้านี้ ได้เห็นความสำคัญกับการเรียน การสอนของครู โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานของครู ดังนั้น การวิจัยจึงนับ เป็นกระบวนการหนึ่งที่ครูใช้ในทางประเมินการทำงานของตนเอง และเป็นกระบวนการสืบเสาะค้นหาแนวทาง แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และต้องมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิธีชีวิตของทางปฏิบัติจริงของครู มิใช่ทำแบบแยกส่วนจากการสอนด้วยตนเอง ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติกันในช่วงเวลาที่ย่านมาก (สุวิมล ว่องวานิช 2544 : 2) ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาพรหม ธรรมของพุทธ (2543 : 2) และสัมมา ภาณินทรีย์ (2544 : 6-7) ที่มีพระบรมคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับบทบาท ของครู ระบุว่า ครูในฐานะนัก เรียนหรือผู้ปฏิบัติการสอน เป็นบทบาทหลัก และครูในฐานะนักวิจัยหรือผู้วิจัย เชิงปฏิบัติการ เป็นบทบาทเสริม

บทบาทการสอนและบทบาทการวิจัย ซึ่งเป็นบทบาทที่ต้องมีความสัมพันธ์กัน และต้องดำเนินการ ไปพร้อมๆ กัน ดังนั้น โลกของการสอนและโลกของการวิจัย จะไม่ใช่โลกที่แยกแยกจากกันสิ่งทวีคูณ ดังที่เคยเป็น พจนานุกรมเข้าหากันมากขึ้น การวิจัยเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ครูสามารถ พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การวิจัยเป็นเรื่องเดียวกันกับการสอนของครู (สุศรี วงศ์รัตน์ และคณะอื่นๆ 2544 : 11) การวิจัยไม่ได้เพิ่มขึ้นแต่ประการใดและไม่เป็นผลกระทกต่อนักเรียน แต่ครูจะต้องบริหารเวลาให้เหมาะสม ไม่เบียดบังเวลาการสอนที่เป็นบทบาทหลัก มีการวางแผนให้รอบคอบขึ้น ปรับวิธีคิด เปลี่ยนวิธีทำงาน การปฏิบัติการวิจัย ควรมีลักษณะบูรณาการไปกับการเรียนการสอนตามปกติ ครูมืออาชีพ ควรมีทักษะการสอนให้นักเรียนสร้างความรู้เอง ขณะเดียวกันครูก็สร้างความรู้ทางการศึกษาเอง เช่นเดียวกัน หรือกล่าวได้ว่า ครูเป็นนักวิจัยและนักพัฒนาผู้ก้าวหน้ามืออาชีพ (พิมพ์พันธ์ เศรษฐบุตร 2544 : 9) ซึ่งสอดคล้องกับละออง ภูวสิน (2535 : 22) ที่ว่า หน้าที่รับผิดชอบของครู คือ ครูต้องเป็นนักวิจัย เป็นนักแก้ปัญหา และยังคงสอดคล้องกับสัมมา ภาณินทรีย์ (2544 : 9) ที่ว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้ครูเป็นผู้ วิชาชีพชั้นสูง (Professional Teacher)

การจัดการเรียนการสอนครูจะต้องเข้าใจเรื่องเมทาสตรการจัดการเรียนการสอน ครูที่มีความรู้ และประสบการณ์มาก และทราบแนวการสอนที่ดี มีชีวิตจิตใจการบรูณาการวิชาชีพครูแล้ว ย่อมจะสอนนักเรียน ให้ได้รับความรู้ ประสบการณ์ เป็นอย่างดี ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสอนต่างๆ จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ของครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปถึงประสิทธิภาพที่น่าพอใจของ นักเรียนด้วย (ประคอง กาญจนการุณ 2531 : 118) แต่การจัดการเรียนการสอนของครูที่ผ่านมา มักจะเส

พื้นฐานความรู้เดิม ความสนใจส่วนตัว และประสบการณ์เดิมเท่านั้น มีครูจำนวนน้อยมากที่อาศัยการวิจัยเป็นเครื่องมือหรือนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานของตน การที่ครูจะพัฒนาตนเองไปสู่การทำงานที่เป็นระบบเข้าที่ถึงเด็ก และรู้ทันการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งสามารถจัดการเรียนการสอนอย่าง "ครูมืออาชีพ" นั้น การวิจัยก็เป็นอีกวิธีการหนึ่ง ที่จะนำครูไปสู่เป้าหมายดังกล่าวได้ ซึ่งนักเรียนก็จะได้เรียนรู้และได้รับการพัฒนาอย่างดีที่สุด (ประวิต เอราวรรณ, 2542 : 1-2) ดังนั้น ถ้าครูรู้จักวิธีที่แก้ปัญหาได้โดยวิธีการวิจัยก็จะทำให้ครูสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ตรงประเด็นมากขึ้น เพราะปัญหาการเรียนการสอนในแต่ละที่แต่ละแห่งจะมีลักษณะเฉพาะตามสภาพของชั้นเรียนและนักเรียน วิธีการแก้ปัญหาจึงจะมีลักษณะเฉพาะไปด้วย วิธีการวิจัยที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาในลักษณะอย่างนี้ เรียกว่า "การวิจัยในชั้นเรียน" (สุเมธ พันธุ์ไทย, 2542 : 1)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการยกระดับการเรียนการสอนผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 4 ปัจจัย คือ 1) คุณลักษณะส่วนตัวของครูนักวิจัย 2) สมรรถภาพของครูนักวิจัย 3) บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน และ 4) ปัจจัยพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและควรระวัง ทั้งนี้เพราะต้องการปัจจัยที่สามารถพยากรณ์สภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูได้ เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูสามารถทำการวิจัยได้ด้วยตนเองและมีการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องตลอดไป อันนำไปสู่กระบวนการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและพัฒนาให้นักเรียนให้มีลักษณะที่พึงปรารถนา คือ คนเก่ง ดี ใฝ่ชีวิตอยู่กับสังคมได้อย่างมีความสุข และพัฒนาตนเองให้เติบโตตามศักยภาพของตนเอง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความชัดเจนเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัวของครูนักวิจัย สมรรถภาพของครูนักวิจัย บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน และปัจจัยพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาระดับความชัดเจนเกี่ยวกับสภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนตัวของครูนักวิจัย สมรรถภาพของครูนักวิจัย บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน และปัจจัยพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียนกับสภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์
4. เพื่อหาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์สภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ได้

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานทางการวิจัย เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางและตอบปัญหาการวิจัย ดังนี้

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัวของครูนักวิจัย สมรรถภาพของครูนักวิจัย บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน และปัจจัยพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ในระดับปานกลาง
2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ในระดับปานกลาง
3. คุณลักษณะส่วนตัวของครูนักวิจัย สมรรถภาพของครูนักวิจัย บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน และปัจจัยพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียนกับสภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ มีความสัมพันธ์กัน
4. คุณลักษณะส่วนตัวของครูนักวิจัย สมรรถภาพของครูนักวิจัย บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน และปัจจัยพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียนรวมกันสามารถพยากรณ์สภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ได้

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัยจะทำให้ทราบเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ได้มีความสำคัญของการวิจัย ดังนี้

1. ทำให้ทราบคุณลักษณะส่วนตัวของครูนักวิจัย สมรรถภาพของครูนักวิจัย บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน และปัจจัยพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์
2. ทำให้ทราบสภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์
3. ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนตัวของครูนักวิจัย สมรรถภาพของครูนักวิจัย บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน และปัจจัยพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียนกับสภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์
4. ได้ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์สภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์
5. หน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ มีแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนต่อไป
6. ผู้ที่สนใจมีแนวทางทำการวิจัยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา 69 โรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 2,333 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5 % และระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 345 คน แล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) หรือตัวแปรพยากรณ์ (Predictor Variable) คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีทั้งหมด 4 ปัจจัย ดังนี้

2.1.1 คุณลักษณะส่วนตัวของครูนักวิจัย ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 2 ด้าน คือ

2.1.1.1 ความสนใจใฝ่หาความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

2.1.1.2 การเห็นประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

2.1.2 สมรรถภาพของครูนักวิจัย ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 2 ด้าน คือ

2.1.2.1 สมรรถภาพครู

2.1.2.2 สมรรถภาพนักวิจัย

2.1.3 สภาพแวดล้อมของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 4 ด้าน คือ

2.1.3.1 การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการวิจัยในชั้นเรียน

2.1.3.2 การให้ความยอมรับแก่ครูนักวิจัย

2.1.3.3 การให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน

2.1.3.4 การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูนักวิจัย

2.1.4 ปัจจัยพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 3 ด้าน คือ

2.1.4.1 งบประมาณ

2.1.4.2 วัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิชาการ

2.1.4.3 ที่ปรึกษา

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) หรือตัวแปรเกณฑ์ (Criterion Variable) คือ สภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ดังนี้

1. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์
 2. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนตามการแบ่งขนาดของโรงเรียนที่สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์กำหนดแบ่งเอาไว้ ดังนี้
 - 2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียน จำนวน 1-499 คน
 - 2.2 โรงเรียนขนาดกลาง มีนักเรียน จำนวน 500-1,499 คน
 - 2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียน จำนวน 1,500-2,499 คน
 - 2.4 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีนักเรียน จำนวน 2,500 คน ขึ้นไป
 3. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่หรือดำรงตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และผู้อำนวยการโรงเรียน
 4. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติงานสอนในโรงเรียน
 5. ครู หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียนหรือครูผู้สอน
 6. การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน การวางแผน การลงมือปฏิบัติ การตรวจสอบ การปรับปรุงแก้ไข และการสะท้อนผลการปฏิบัติงานของครู เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน
 7. ครูนักวิจัย หมายถึง ครูที่ทำการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน
 8. สภาพการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน
 9. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง องค์ประกอบเกี่ยวกับคุณลักษณะของสถานศึกษาของครูนักวิจัย สมรรถภาพของครูนักวิจัย บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน และปัจจัยพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียน ที่ส่งผลต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูนักวิจัย เพื่อให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล
- 9.1 คุณลักษณะส่วนตัวของครูนักวิจัย หมายถึง องค์ประกอบด้านความสนใจใฝ่หาความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และด้านภาระงานประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นลักษณะประจำตัวที่เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูนักวิจัย เพื่อให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล
- 9.2 สมรรถภาพของครูนักวิจัย หมายถึง องค์ประกอบด้านสมรรถภาพครูและสมรรถภาพผู้วิจัย ซึ่งเป็นความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูนักวิจัย เพื่อให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

9.3 บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง องค์ประกอบด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความยอมรับครูนักวิจัย ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียนและด้านส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูนักวิจัย ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูนักวิจัย เพื่อให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

9.4 ปัจจัยพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง องค์ประกอบด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และแหล่งวิชาการ และด้านที่ปรึกษา ซึ่งช่วยสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียนของครูนักวิจัย เพื่อให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล